

rumque fieri solet, restringit hanc controuersiam ad hereditatis petitionem. Sed quod PAVLVVS dicit: & hoc iustum esse in specialibus petitionibus, PROCVLO placet, id ita intelligo, vt etiam in iudicio singulari hoc PROCVLO placuerit. Ita enim specialem petitionem & alibi ab hereditatis petitione seiungit PAVLVVS, *d)* & in argumento non absimili, quod in hereditatis petitione SCto constitutum est, producit ad specialem in rem actionem. *e)*

§. XI.

Tum & hoc addamus, quod nec ipse locus ille de iure bonae fidei possessoris circa fructus ex re aliena perceptos a diffensionibus veterum Ictorum liber fuerit. IULIANVS enim, (quem Sabinianum fuisse, ex ipso POMPONIO *a)* addisci potest, & contra DONELLVM *b)* & GOEDDEVM, *c)* a MENAGIO, *d)* MASCOVIO, *e)* HEINECCIO, *f)* & BACHIO, *g)* obseruatum est) *b)* vbi quaeritur,

d) in L. 19. pr. D. de hered. pet.

e) Vid. L. 27. § 3. D. de rei vind.

a) L. 2. in fine D. de O. I. Ipse quoque IAVOLENVVM, qui Sabinianorum familiam duxit, praecceptorem suum nominat in L. 5. D. de manumissis vindicta.

b) in commentar. Lib. V. c. 25.

c) ad L. 26. D. de V. S. iur. 105qq.

d) in amoenitat. iur. ciu. cap. 24. p. m. 130.

e) de sectis Sabin. & Procul. c. 2. §. 7. n. 3. pag. 60.

f) in prolus. de Saluio Iuliano, qua Halae 1733. iuris Professionem iterum sibi ibi demandatam auspiciatus est. Vid. Eiusd. opusculor. Sylloge, in qua haec est exercitatio XXIII. ibique pag. 802. Nominauit ibi quidem DONELLVM, Iulianum Proculeianum suspicantem, sed in nota subiuncta sub lit. m. locum nominauit, qui non ad DONELLVM, sed ad GOEDDEVM pertinet. Add. eiusd. histor. iur. L. 1. §. 278.